

Copilăria înseamnă să crezi că printr-un brad de Crăciun și câțiva fulgi de nea, întreaga lume poate fi schimbată – Andre Laurendeau

Magia sărbătorilor sau despre speranță...

Când eram doar un copil, aveam impresia că orice sărbătoare despre care auzeam trebuie asociată cu un invitat surpriză, care, evident, nu apărea niciodată din lumea sa ireală, pe care eu mi-o imaginam ca pe un univers cu reguli aparte, necunoscute, iar curiozitatea mea creștea continuu. Cu mintea mea de copil, căutam cu ochi iscoditori pe fereastră, pentru a vedea musafirul necunoscut asociat ideii de sărbătoare, dar niciodată nu apărea, iar eu trăiam la nesfârșit dezamăgirea. Toate aceste momente festive aveau farmecul lor, pentru că ne întâlneam cu oameni dragi, prieteni sau rude apropiate, prilej pentru a depăna amintiri sau pentru a face planuri de viitor. Încă din copilărie am rămas cu obiceiul de a mă bucura din plin de toate momentele frumoase din viața mea, iar sărbătorile au un loc important. Paștele, Crăciunul, sunt momente unice pentru fiecare dintre noi, pentru că presupun reunirea tuturor membrilor familiei la aceeași masă, pentru a ne bucura împreună de tot ce este mai important în viață sau măcar pentru a simți că aparținem unui anumit grup social.

În sufletul meu se aşterne sărbătoarea de fiecare dată când mă întorc pe meleagurile natale, între pădurile Bucovinei dragi, unde aerul este, parcă, mai proaspăt, iar oamenii mai înțelepți ca nicăieri. De acolo, din lumea mea îmi iau energia pentru a duce mai departe misiunea pe care o am în viață, aceea de profesor, un rol privilegiat, de altfel, pentru că nimic nu este mai important decât să educi niște copii aflați la început de drum, cărora le poți da aripi să zboare departe, departe, până la infinit, de unde să te întrebe, parafrazând celebrele versuri ale lui Nichita Stănescu „*Cine sunt mai frumoși? Oamenii? Ploaia?*” De câte ori mă pierd în inima Bucovinei, revin mai plină de viață și de energie ca niciodată, pentru a o lua de la capăt, alături de elevi sau de oamenii dragi. Revenirea la Iași, adevărata capitală culturală a României, este un alt prilej de bucurie, o nouă sărbătoare, cea a reîntâlnirii cu prietenii dragi, de aici, din inima Moldovei, cărora le simt lipsa de câte ori plec spre alte meleaguri. Asta înseamnă pentru mine sărbătoare! A fi alături de oameni importanți, care și-au pus amprenta asupra devenirii mele. În orice moment al vieții mele trăiesc sentimente contradictorii, fericirea nostalgia prezentului care devine trecut în orice moment, parcă mult prea repede uneori.

Coborât-o coborât

Coborât-o coborât
In sara de Crăciun
Domnu' Iisus pă pământ
Sara de Crăciun frumos
Sa vadă la fiecare
Care ce credință are.

Dumnezău o văzut bine
Că credință n-are nime'.
Nu-i la mic și nu-i la mare,
Nu-i la-ntreaga adunare.

Vai fraților, vai de voi,
De voi trimite-un război,
Atunci vi-ți aduce-aminte
Că și-n ceri este-un părinte.

Un părinte răbdător,
V-o dat sfinte sărbători,
Un părinte sfânt și bun
Că v-o dat sfântu' Crăciun

